

Bir nəfər qəzvinlinin bir eşşəyi itmişdi. Soraq edib car çağırırdı və dəmbədəm allah-taalaya şükr edirdi.

Bir şəxs ona dedi ki, ey sadədil, eşşəyin itibdir, car çəkirsən, çox əla, amma şükr etməyin vəchi nədir?

Dedi ki, şükr ondan ötrü eləyirəm ki, nə əcəb ki, eşşək itəndə süvar deyildim. Yoxsa ki, bu gün beş gün idi ki, özüm də itmişdim.